

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מהנכות

פרשת מטות מסעי
תשפ"ג

גליון
כ

שעורים אין חנוך

פרשת פא, שנת תשפ"ג - וויליאמסבורג יע"א

• נישט דערשרעקן קינדער

באס געפייניגטערהייט, אן האבן קיין לופט צו אטעמען?"

מען רעדט נישט דא פון איבער דרייען א קלאס. אויב דאס קינד דרייט איבער די קלאס מוז מען אויסלערנען דעם קינד אז דאס קען מען נישט טון, אבער דאס קען מען אויך נישט טון מיט דערשרעקן. מען מוז טרעפן א וועג, ווי אזוי צו רעדן צו איר, און עס איז בודאי יא דא א וועג פאר יעדן קינד, עס איז בודאי יא דא א וועג ווי אזוי מען קען מאכן א קינד זאל זיך עפענען און אויפשיינען.

די בלומעלע האט זיך געעפנט

די עלטערע לערערניס קענען זיך דאס אליינס איבערצייגן, קוקט צוריק אויף די פריערדיגע תלמידות וואס איר האט פון זיי געדארפט אסאך שלינגען און שלינגען, און זעט ווי די בלומעלע האט זיך געעפנט, די קינדער עפענען זיך צוביסלעך, אלעס א דאנק אייער סבלנות און געדולד.

איך געדענק מעשיות וואס מלמדים האבן זיך זייער אפגערעדט צו מיר במשך די יארן פון שווערע קינדער (איך וויל נישט דערמאנען קיין נעמען פון קינדער, ווייל נישט יעדער דארף וויסן פרייוואטע זאכן פון אנדערע קינדער), זיי האבן געהאט סבלנות צו זיי, מען האט זיי געלאזט זיצן אין די זייט, מען האט רחמנות געהאט אויף זיי, זיי האבן געווארט און געווארט, און באלד ווערן זיי געקע קינדער אליינס מלמדים, באלד שטעלן זיי שוין אויף א שטוב.

איר זאלט וויסן ווי גרויס די זכות איז צו זיצן מיט קינדער, און געבן א שמייכל פאר א קינד.

וואו גייען מיינע דיבורים?

איך האב געהאט א מוראדיגע מוראדיגע שמחה; זונטאג נעם איך אויף תלמידים, קומט צו מיר א תלמיד וואס זיין ווייב האט געלערנט אינגאנצן איין יאר אין בית פיגא, זיי האלטן יעצט צוויי יאר נאך די חתונה, דערציילן זיי מיר א בשורה טובה אז זי האט זיך יעצט אפגעשורן די האר! דאס איז חיוק פאר מלמדים און לערערניס, די ווייבל האט נישט געלערנט

אז א תלמידה איז? א געקומען שפעט, דארף מען איר נישט פארשעמען, מען זאגט איר: "מען קען נישט קומען שפעט! אבער יעצט זעץ זיך שוין אראפ, וועסט גוט מיטהאלטן וואס מען לערנט?" די תלמידה ענטפערט: "יא", און מען גייט ווייטער מיט די לימודים.

ווען די לערערין וואלט געוואוסט...

איך האב געהערט א שיינע מעשה וואס איז פארגעקומען דא צווישן די לערערניס, אז א לערערין האט זיך אפגערעדט אויף איינע פון די תלמידות אז זי האלט נישט ביים פאלגן, זי קאפערירט נישט, דאס קינד איז קיינמאל נישט געווען וואויל, אבער לעצטנס ווערט עס ערגער און ערגער, דאס קינד איז ממש נישט דא, עס איז נישט דא מיט וועם צו רעדן, די לערערין האט זיך אפגערעדט אז זי ווייסט שוין נישט ווי אזוי זיך אומצוגיין מיט די תלמידה, מיט שטרענגקייט אדער מיט גוטנס. האט די מנהלת מיט נאך א לערערין זיך אנגערופן: "זי איז נישט קיין שלעכט קינד, זי האט פשוט א שווערע נאטור".

איך האב זייער הנאה געהאט דאס צו הערן, ווייל ווען די לערערין וואלט געוואוסט וואס דאס קינד גייט אריבער אינדערהיים, וואלט זי איר גענומען און אויפגעצויגן ביי זיך אינדערהיים! דאס קינד ווערט פשוט געפייניגט אינדערהיים, די מאמע געבט איר נישט קיין לופט צו אטעמען, (די מאמע איז אויך נישט שולדיג, ווייל איר מאמע האט איר נישט געגעבן קיין לופט צו אטעמען), דאס קינד קומט נעבעך אין שולע אן קיין מוח, די לערערין טראכט נאר 'צי דאס קינד גייט פאלגן אדער נישט', מען דארף צוגיין צו די לערערין איר זאגן: "טייערע לערערין, דאס איז א שפעלע וואס וויינט, דאס איז א נשמה'לע וואס וויינט, זי איז בלויז א קליין קינד, זי איז נאכנישט א גרויס מיידל וואס קען זיך מתגבר זיין אויף די שוועריקייטן וואס זי גייט אריבער אין שטוב, און געהעריג מיט האלטן די שרייב ארבעט וואס מען מאכט אין שולע, זיך איז נאכנישט געקומען צו זיך פון איר צופרי, ווען מען האט איר ארויפגעלייגט אויפן

מיטן אייבערשטנס הילף זענען מיר ממשיך מיטן שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר די מחנכים אין וויליאמסבורג יע"א, דאנערשטאג פרשת פא, שנת תשפ"ג לפרט קטן.

ער האט אנגעהויבן צו שטאלפערן

עס איז דא איינער אין די קהלה וואס שטאלפערט, זאגט מיר זיין טאטע, ווי אזוי איז דאס געשען, יארן צוריק איז ער געפארן אויף א חתונה אין קאנאדע, מען איז געפארן לאנגע שעות אין איין צו, אינמיטן וועג האט מען זיך אפגעשטעלט, מען זאל קענען גיין אין בית הכסא וכו', די בית הכסא איז נישט געווען אזוי ווי אין א געז סטאנציע, די בית הכסא איז געווען א טונקעלע פארמאכטע שטוב, זיין קינד איז דאן נאך געווען יונג, האט ער געזאגט פארן טאטען: "איך האב מורא צו גיין אין דעם בית הכסא", האט ער אים געזאגט: "וואס האסטו מורא? גיי אריין!" דאס קינד איז געאנגען און צוריק געקומען דערשראקן, און לשון זייט דעמאלט שטאלפערט ער.

ווייל איך אייך בעטן טייערע מחנכים; מען טאר נישט נעמען א קינד און דערשרעקן. ברוך השם אז אין וויליאמסבורג האבן מיר נישט קיין בולער רום, אבער אין שטעטל האבן מיר א בולער רום, ווייל איך אז די איינגעשטעלטע זאלן אפילו נישט וויסן פון דעם שטוב, קינדער קענען זיך דערשרעקן פון דעם, נישט דא אזא זאך פון דערשרעקן קינדער.

פארוואס האט דער סאטמער רבי געעפנט בית רחל?

פארוואס האט דער הייליגער סאטמער רבי געעפנט בית רחל? דער רבי האט געזאגט ביים עפענען די שולע: "איך עפן א שולע אז מיידלעך זאלן האבן וואו צו גיין און וואו צו קומען, נישט צו קענען שטודירן." 'בית פיגא' ווייל איך אזוי פירן, מיר האבן געעפנט בית פיגא אז די מיידלעך זאלן האבן וואו צו גיין און וואו צו קומען, מען פרובירט די בעסטע אז יעדער זאל זיין ציטלעך און עס זאל זיין אחריות'דיג, אבער

• נישט דערשרעקן קינדער

גייט אריין.

⊕ שאלה ⊕

וואס טוט מען מיט א קינד וואס אויב מען איז איר נישט מכבד, צום ביישפיל, מען איז מכבד אן אנדערע קינד צו זיין בעל תפלה אדער גבאי, הייבט זי אן צו מוטשען און פארפירן?

תשובת הראש ישיבה שליט"א:

דאס ווענדט זיך ווי א קינד; אויב איז גענוג איר צו זאגן: "דו וועסט זאגן א צווייטע מאל", מאכט מען איר שטיל אזוי. אבער אויב איז זי אזא סארט קינד וואס ווען מען זאגט איר דאס, גייט זי זיך ווייטער איינגעקשניען, איז נישט ווערד אז די גאנצע פתח זאל יעצט ווערן איבער געקערט, פארדרייט מען שנעל דעם מצב, און שפעטער רופט מען איר ארויס פון פתח, מען איז איר מסביר: "עס איז נישט גוט אז אלעס זאלסטו טון, דו דארפט אויך איבער לאזן פאר אנדערע".

דער ראש ישיבה שליט"א האט געענדיגט דעם שיעור: לייגט אריין אין די קינדער א געפיל צו אידישקייט, א געפיל צו צניעות, א געפיל צו איידלקייט. זיי זאלן ליב האבן אידן און ליב האבן דעם אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן חכמה צו וויסן ווי אזוי אכטונג צו געבן אויף קינדער און ווי אזוי אויפצובויען קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן אסאך הצלחה ■

קינד, האב איך זיך אויפגעפירט אזוי נאריש, איך בין געווען אזוי שלעכט, און איר האט זיך נישט אויפגערעגט אויף מיר!" אוי וועט דאס אייך געבן לעבן! און דאס איז נישט נאר מיט מלמדים, דאס איז מיט יעדער איינגעשטעלטע אין חדר און אין שולע, וואס האט סיי וועלכע שייכות מיט די קינדער, זיי וועלן געדענקען יעדעס מאל וואס זיי האבן זיך אויפגעפירט ווילד, און מען האט געהאט צו זיי געדולד.

נאכ'ן שיעור האט דער ראש ישיבה שליט"א געענטפערט אויף פראגעס וואס לערערנס האבן אריינגעשיקט צו פרעגן.

⊕ שאלה ⊕

א לערערין פרעגט, וואס זאל איך טון איך גרייט זיך אן א לימוד צו לערנען מיט די קינדער און בשעת איך געב דעם שיעור זעט אויס ווי קיינער איז נישט דא, אלע קינדער זיצן מיט בלייען און צעטלעך, און מען מאלקעוועט.

תשובת הראש ישיבה שליט"א:

אויב קיין איין קינד קוקט נישט צוריק אין פנים פון די לערערין, קען זיך דאכטן ווי מען רעדט צו די ווענט... אבער באמת איז איינגעפירט אין אלע שולעס אז בשעת די לערערין געבט א שיעור זיצן אלע תלמידות איינגעבויען און מען שרייבט. אפילו די תלמידות וואס שרייבן נישט אראפ דעם שיעור, זיי זיצן און קאטשקענען, זיי מאלן דאליס און שיינע בילדער, דארף מען אויך וויסן אז יעדעס ווארט וואס מען רעדט צו זיי

דא אזוי לאנג, אבער די דרשות וואס מען האט גערעדט אין שולע איינמאל און נאכאמאל, נאכדעם די דרשות וואס זי האט געהערט יעדע חודש ביי די פרייען צוזאמקום - האט צוגעברענגט אז איין טאג האט זי אפגעמאכט פון איר אייגענע ווילן אז זי וויל זיך אפשערן.

דאס איז שטארקע חזוקה, ווייל יעדער וואס טוט מיט קינדער טראכט: 'איך רעד און איך רעד און איך רעד, טו איך עפעס אויף? די ווערטער גייען אריין? און דא זעט מען נאך אפאר יאר ווי אלע דיבורים זענען אריין און עס האט אויפגעטון. איך וואלט אויך געקענט טראכטן, 'עס איז דא פרויען וואס פארווען זיך 'תלמידות בית פיגא' און זיי שערן זיך נישט אפ, וואו גייען מיינע דיבורים?' אבער איך ווייס איין טאג גייען די דיבורים אריין גיין, איין טאג גייען זיי זיך שערן.

שכר אויף די וועלט

דער שכר פון אויפבויען קינדער איז נישט פשוט, עס איז נישט נאר שכר אויף יענע וועלט, מען האט אויך שכר אויף די וועלט - אז מען פילט אזוי גוט! איך האב עפעס געטון די וואך, איך וואלט געקענט בלייבן זיצן אינדערהיים אבער איך בין געקומען אין שולע, איך האב איבער געגעבן פאר די תלמידות שיינע זאכן.

ווער רעדט נאך אפאר יאר ארום, ווען אייערע תלמידים וועלן שוין זיין חתונה געהאט, זיי וועלן שוין זיין פערציג יאר, און זיי וועלן אייך אפשטעלן און זאגן: "איך געדענק ווען איך בין געווען א

חיזוק פאר די אידישע שטוב

• מען דארף ארבעטן צוזאמען

פונעם ראש ישיבה שליט"א

די צווייטע נקודה,

"מען דארף ארבעטן צוזאמען".

קען טון צו העלפן אייערע קינדער. די זעלבע זאך איז אויב איר האט א פראבלעם אין שולע, לאמיר זאגן, אז איר פילט אז די לערערין ווייסט נישט ווי אזוי צו פירן די קלאס, די לערערין מיינט אז מען ווערט א גוטע לערערין ווען מען שטאפט אן די קינדער מיט גוטע זאכן, מיט נאש, גייט נישט יעצט צו אנדערע מענטשן זיך אפערדן, נאר רופט אן די מנהלת און פרעגט איר וואס גייט פאר מיט די לערערין.

קען טון צו העלפן אייערע קינדער. די זעלבע זאך איז אויב איר האט א פראבלעם אין שולע, לאמיר זאגן, אז איר פילט אז די לערערין ווייסט נישט ווי אזוי צו פירן די קלאס, די לערערין מיינט אז מען ווערט א גוטע לערערין ווען מען שטאפט אן די קינדער מיט גוטע זאכן, מיט נאש, גייט נישט יעצט צו אנדערע מענטשן זיך אפערדן, נאר רופט אן די מנהלת און פרעגט איר וואס גייט פאר מיט די לערערין.

נישט מורא האבן צו רופן

מען זאל רופן דעם מנהל און מנהלת

לפתחילה וויל איך מען זאל רופן דעם מנהל און מנהלת, ווייל איך בין אביסל פארנומען, איך האב נישט קיין צייט אויסצוהערן יעדנ'ס קלייניגקייטן, אבער אז איר זעט אז זאכן רוקן זיך נישט, איר האט שוין גערופן און עס פארבעסערט זיך גארנישט, קענט איר מיר רופן, מיר וועלן זיך דורכערען און מאכן די בעסטע וואס מען קען פאר אונזערע קינדער. דאס איז זייער א וויכטיגע זאך, אז איר שיקט אייער קינד ביי אונז אין חדר און שולע, דארפן מיר ארבעטן צוזאמען, מען קען נישט ארבעטן באזונדער. אויב עפעס דרוקט אייך, איר זענט נישט צופרידן פון סיי וואס, הייבט אויף א טעלעפאון אדער קומט אריבער אין חדר, לאמיר זיך דורכערען שיינערהייט, לאמיר זען וואס עס גייט פאר.

עס איז דא זעלסטען וואס האבן מורא אונזערופן דער מנהל און מנהלת, ווייל מען גייט זיי אנקוקן ווי א קאמפלעינער (אן אפערדער), אבער עס איז נישט אמת, זעלסטען האבן רעכט צו רופן דעם מנהל און מנהלת צו וויסן וואס עס טוט זיך מיט זייער קינד, פארקערט, אויב מען רופט נישט דעם מנהל און מנהלת און מען רעדט צווישן זיך אנגעגן די מוסד, דאס הייסט א מהרס, א פארדארבער, ווייל עס טוט גארנישט אויף, עס ברענגט נאר אז עס זאל ווערן אויס חדר און אויס שולע.

צוזאמשטעלן א גאנצע בילד

איך בעט אייך א פרייוואטע טובה; רופט אן די מנהלה פאר יעדע קלייניגקייט, אפילו פאר א

איך בעט אייך אלע טייערע השוכ'ע עלטערן! מיר האבן ברוך השם א חדר מיט זייער אן איבערגעגעבענער מנהל; אויב מאכט זיך סיי וועלכע זאך וואס איר זענט נישט צופרידן פון די חדר, לאמיר זאגן אז איר זענט נישט צופרידן פונעם מלמד, אדער פון די שמועסן וואס די קינדער רעדן צווישן זיך, אדער אייער זון זאגט אז זיין מלמד איז א האלפע טאג נישט אין פתח, און ווען ער קומט אריין ציפט ער און שרייט אויף די קינדער, בעט איך אייך ברחמים א פרייוואטע טובה, אנשטאט גיין ארוםרופן אנדערע עלטערן און שמועסן פונעם פראבלעם וואס איר האט, הייבט אויף דעם טעלעפאון און רופט אן דעם מנהל.

זאגט אים: "א גוטן, דא רעדן די עלטערן פון דעם קינד, איך האב אייך געוואלט פרעגן, מיין זון דערציילט מיר, אז זיין מלמד קומט נישט אריין א האלפע טאג אין פתח, און ווען ער קומט שוין יא אריין, נעמט ער מיין זון פאר א קרוב, ער שרייט אויף אים; איך וויל זיך נישט אפערדן, איך וויל נאר זיכער מאכן צי אלעס איז מסודר, קען זיין מיין קינד פאנטאזירט מעשיות", דער מנהל וועט אייך העלפן, מען וועט טון די בעסטע וואס מען

• א מלמד איז די בעסטע ארבעט

מיט די האנט, קען מען נישט קומען צום באס, דער איבערשטער זאל אפהיטן וואס עס קען חס ושלום פאסירן אויב מען געבט נישט אכטונג דערויף.

איך בעט ענק, פארדריידט נישט מיינע דרשות; איך זע אז עס איז דא אינגעלייט וואס נעמען נישט די דרשות אויף די ריכטיגע וועג. איך רעד אסאך דרשות מען זאל נישט טשעפען קינדער, מיינט מען שוין אז מען טאר גארנישט זאגן פאר קינדער... איך דארף נישט קיין לינקע פארדארבענע חדר, אז די קינדער זאלן דיר זאגן וואס צו טון, מען דארף אלעס זאגן פאר קינדער, נאר אז א קינד האט איינגעמאכט קומט זיך אים נישט קיין פארשעמונג.

די זעלבע זאך איז מיט שלום בית, עס איז דא אינגעלייט וואס זיצן דא אין היכל הקודש און זיי האבן נישט קיין אנונג וואס איך רעד. לעצטנס האב איך אנגערופן א אינגערמאן, איך פרעג אים: "וואס טוסטו?" זאגט ער מיר: "איך בין נאכנישט ארויס פון שטוב אפאר חדשים", פרעגט איך אים: "פאר וואס?" זאגט ער מיר: "מיין ווייב האט מורא צו בלייבן אליינס אינדערהיים, פאלג איך וואס דער ראש ישיבה רעדט ביי דרשות פון שלום בית", זאג איך אים: "דאס האסטו געהערט ביי די דרשות! האסט נישט געהערט גוט; דו דארפט ארויס גיין צופרי דאווענען, און דו קומסט נישט אהיים ביז פינף אויגער נאכמיטאג".

איך זע אז אמאל רעדט מען צופיל פון זיין פארזיכטיג אין א געוויסע ענין, און געוויסע תלמידים נעמען עס נישט אויף די ריכטיגע וועג.

שאלה

וואס טוט מען מיט א קינד וואס רעדט מיאוסע ווערטער?

תשובת ראש הישיבה שליט"א:

סתם פאני (מאדנע) ווערטער, ווי: "טונא פאשית" - איז נישט קיין ניבול פה, מען דארף נישט ווערן דערשראקן פון יעדע ווארט. קינדער האבן ליב אויפצומאכן אינטערעסאנטע פאני ווערטער, וואס קען מען טון? עס איז נישט ניבול פה, מיינע קינדער קומען אויף אהיים פון חדר מיט ווערטער און אלע לאכן, עס איז נישט קיין פראבלעם.

וואס יא? ווערטער פון א בית הכסא, ווי פעמפערס וכדומה, אויף דעם דארף מען זיין זייער שטרענג. ניבול פה טאר מען נישט רעדן, און מען קען עס פועלן ביי קינדער, קינדער האבן זייער ליב ווען מען רעדט צו זיי פון יראת שמים, עס גייט אריין אין זיי.

שאלה

וואס טוט מען מיט א פיר יעריג קינד וואס גיסט אויס וואסער יעדעס מאל ווען ער ענדיגט טרינקען?

תשובת ראש הישיבה שליט"א:

וועסטו אים אויסלערנען; זיי אים מחנך, זאג אים אז עס איז נישטא אזא זאך! מען קען נישט אויסגיסן וואסער! מען דארף נישט מורא האבן צו זיין שטרענג צו קליינע קינדערלעך.

שאלה

וואס טוט מען מיט א קינד וואס רופט זיך אן ווערטער פון חוצפה צו זיין רבי?

תשובת ראש הישיבה שליט"א:

עס איז זייער א שווערע זאך צו ענטפערן אין קורצן, ווייל מען קען מאכן פון יעדע זאך חוצפה.

פארשטייט זיך, אויב עס איז ודאי חוצפה, קען מען עס נישט דורך לאזן, אבער מען דארף אכטונג געבן נישט צו מאכן פון יעדע זאך א 'חוצפה' ■

הערליכע דיבורים און שאלות ותשובות וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מלמדים נאכן פארלערנען דעם בלאט גמרא, חול המועד פסח תשפ"ג לפרט קטן.

מלמדים האבן זייער א חשובע ארבעט

דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן מיט עטליכע חיזוק ווערטער פאר מלמדים: עס איז שוין צוויי וואכן נישט געווען קיין חדר, וויל איך נאכאמאל מחזק זיין די מלמדים; יעדער דארף חיזוק, די בעלי בתים דארפן אויך חיזוק צוריק צו גיין צו די ארבעט. אבער די מלמדים האבן זייער זייער א חשובע ארבעט.

ליידער ליידער זענען דא פלעצער וואס דער וואס טויגט נישט אויף גארנישט, ער האט שוין פרובירט דא און ער האט שוין פרובירט דארט, עס איז אים נישט געגאנגען קיין שום פרנסה - ווערט א מלמד, און אזוי ווי קיינער זעט דאך נישט וואס ער טוט אין פתח צעברעכט ער די קינדער, און קיינער ווייסט נישט דערפון. אבער ברוך השם אין היכל הקודש איז אנדערש, מוהרא"ש האט אוועק געשטעלט אז א מלמד איז די בעסטע ארבעט.

זיין מיט די קינדער, בוי זיי אויף. אפילו די קליינע קינדער; א מלמד פון קליינע קינדער קען אוועק מאכן א קינד אזוי שנעל און אים אוועקלייגן פאר'ן לעבן. צום ביישפיל, אז א קינד האט איינגעמאכט, דאס איז נישט געשמאק, נישט נאר פאר'ן מלמד, אפילו פאר דער מענעדזשער וואס גייט נאר אריבער דעם האלדזע (קארידאר) איז עס אויך נישט געשמאק. דער מלמד קען געבן א שטיפ ארויס דעם קינד פון כחה, לייגן די האנט אויפ'ן נאז און זאגן: "דו חחא, ווארט דא אינדרויסן..." און קיינער וועט נישט וויסן דערפון, אבער אז דער מלמד וועט טראכטן אויפ'ן קינד: דאס איז דאך מיין קינד, וועט ער אכטונג געבן אויף אים, אים נעמען אין א זייט און זאגן: "דו ביסט א גוט קינד!"

שאלה

אויב קינדער פירן זיך נישט אויף מיט דרך ארץ אויפ'ן באס, איז דאס דער אחריות פונעם באס דרייווער?

תשובת ראש הישיבה שליט"א:

אויב א קינד איז חוצפה'דיג צום דרייווער, צום ביישפיל ער ענטפערט צוריק וכדומה, זאל ער דאס איבער געבן פאר'ן מלמד אדער מנהל, דאס האט נישט מיט אים, דאס האט מיט די מחנכים.

אבער די זיכערהייט אחריות, עס זאל נישט קיין סכנות, דאס האט מיט'ן דרייווער. צום ביישפיל, אז א קינד לויפט אין פארנט פונעם באס, דארף מען זיין זייער שטרענג, דאס איז סכנת נפשות, עס איז נישט דא אזא זאך אז א קינד קען קומען צום באס, איידער מען ווייזט נישט מיט די האנט אז ער קען קומען.

איך וויל טאקע נישט מען זאל טשעפען און פארשעמען קינדער, אבער איך וויל מען זאל זיין שטרענג, איך וויל נישט קיין ליבעראלע פארדארבענע חינוך.

שאלה

עס איז געווען א אינגל וואס איז געלאפן אין פארנט פונעם באס, און דער דרייווער האט אים אנגעשריגן, ער איז געווארן באלידניט און צוריק אהיים. האט דער דרייווער געטון ריכטיג?

תשובת ראש הישיבה שליט"א:

עס איז גארנישט אז דער קינד איז געווארן באלידניט. חס וחלילה אריינזאקן אין א באס! ווי לאנג דער דרייווער ווייזט נישט

מיין בחור האט א סמארטפאון, איך וויל אים הרג'נען.

שאלה:

לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א, איך ווייס אז מיין בחור האט א סמארטפאון, נישט מיין בכור נאר דער צווייטער. צו פארשטיין ווי שטארק אויפגערעגט איך בין, וועל איך זאגן אז איך וויל אים ממש הרג'נען, איך וויל אריינגלייגן סם אין זיין עסן. וואס טו איך?

י"שר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויצא, ג' פסליו, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך זע דיין צער וואס דו גייסט אריבער אז איין זון איז דיר שוין ארויס געפאלן פון דיין הענט, געצט זעסטו ווי דיין צווייטע זון גייט אנוועק פון דיר; וויסן זאלסטו אז ווען א מענטש האט א צרה אין שטוב, דארף ער אכטונג געבן אז עס זאל נישט ווערן פון די צרה - צרות צרורות... למשל, ווען עלטערן זענען ווי א קינד גייט אראפ פון וועג, דארף מען זייער אכטונג געבן נישט צו פארלירן וועגן דעם קינד - נאך קינדער, מען דארף זיך האלטן מיט אלע כוחות נישט אריין צו פאלן אין מרה שחורה, ווער רעדט נאך פון באשולדיגן איינער דעם צווייטן. דער מאן זאגט אז דאס האט פאסירט צוליב זיין ווייב, ווייל זי איז געווען צו ווייעף צום קינד, די ווייב זאגט אז דאס האט פאסירט צוליב איר מאן, ווייל ער איז געווען צו שטרענג צו אים וכו', וואס פאסירט? די גאנצע משפחה צעפאלט.

ליידער הער איך זייער אסאך פון בחורים וואס דערציילן מיר אז זיי האבן נישט קיין שטוב; זייער טאטע איז שוין נישט דער זעלבער אלטער טאטע, די מאמע איז שוין נישט די ווארעמע מאמע פון אמאל. זייט איינע פון די ברודערס האבן אנוועק געגליטשט האבן מיר אלעס פארלוירן, מען באשולדיגט זיך אליין, אדער באשולדיגט איינער דעם צווייטן, און דאס

וועל אנוועקגיין פון די וועלט און מען וועט קומען אויף מיין ציון, געבן א פרוטה לחדקה לזכותי און זאגן דעם תיקון הפללי, אפילו דער מענטש זאל זיין זייער א גרויסער בעל עבירה, וועל איך אים מתקן זיין און אים א טובה טון; ביי די פיאות וועל איך אים ארויס ציען פון שאול תחתית".

דער רבי נפתלי האט געהאט א זון וואס איז ארויס לתרבות רעה רחמנא לצלן, פלעגט רבי נפתלי גיין יעדן טאג צום ציון און מתפלל זיין אז דער זון זאל שטארבן, תפילה האט דאך א גרויסן כח און זיין זון איז טאקע געשטארבן. ווען רבי נתן זכרוננו לברכה האט דאס געהערט, האט ער געזאגט פאר זיין חבר רבי נפתלי: "נפתלי, איך פארשטיי דיר נישט, אז דו האסט א כח פון דאווענען, פארוואס האסטו געבעטן ער זאל שטארבן, וואלט געדארפט בעטן ער זאל תשובה טון, וואלט ער זיך צוריקגעקערט צום אייבערשטן". זעט מען פון די מעשה, אז אנשטאט מען זאל זיך וועלן הרגענען אדער הרגענען דעם קינד, איז דא א בעסערע וועג - דאווענען צום אייבערשטן אז ער זאל תשובה טון און זיך צוריק קערן צום אייבערשטן.

דערפאר טייערער ברודער, שטארק זיך; טראכט נישט קיין נארישע מחשבות ווי אזוי דו קענסט חס ושלום פטרן דיין זון, איך ווייס אז דיין צער איז זייער גרויס און מען קען דאס נישט אויסהאלטן, אבער מיר האבן א גרויסער באשעפער וואס ער פירט די וועלט, מיר פארשטייען נישט דרבי המקום ברוך הוא, מיר דארפן נאר מתפלל זיין צו אים. ווען מען בעט אים העלפט ער, מען דארף נאר האבן אסאך סבלנות נישט אויפצוהערן בעטן. דער אייבערשטער זאל העלפן אז דיין צער קינדער זאלן תשובה טון און דו זאלסט האבן נחת פון זיי און פון אלע קינדער.

...

(ספר עצתו אמונה חלק ב, מכתב קכ)

קען גורם זיין צו פארלירן א גאנצע שטוב השם לשמרנו.

דו שרייבסט מיר אז דו ביסט אזוי ברוגז אויף דיין זון אז דו ווילסט אים פאר'סמ'ען; וויסן זאלסטו אז דער הייליגער באר מים חיים זכותו ג'גן עלינו האט געהאט א זון וואס איז אראפ פון אידיש'ן וועג רחמנא לצלן, מיט דעם אלעם פלעגט דער הייליגער באר מים חיים אים געבן עסן, קליידער און אים געהאלטן אין שטוב וכו'. יעדן אינדערפרי ווען דער הייליגער באר מים חיים זכותו ג'גן עלינו איז אויפגעשטאנען, האט ער געזאגט פאר'ן באשעפער: "רבונו של עולם, קוק וואס איך טו מיט מיין זון, אפילו ער פירט זיך נישט אויף אזוי ווי עס דארף צו זיין, דאך געב איך אים עסן און אלע זיינע הצטרכות ער. איך בין נאר א בשר ודם, איז דאך זיכער אז דו רבונו של עולם, וואס דו ביסט דער אב הרחמן, טוב ומיטב, ורב חסד, זאלסטו זיכער העלפן אידישע קינדער מיט אלעס וואס זיי דארפן, אפילו זיי פירן זיך נישט אויף אזוי ווי עס דארף צו זיין".

מיט דעם טייטשט דער הייליגער רבי מאיר'ל מפרמישלאן זכותו ג'גן עלינו (דברי מאיר, פרשת תולדות) דעם פסוק (בראשית כה, כח): "ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו"; ווי קען מען זאגן אויף יצחק אבינו אז ער האט ליב געהאט עשו הרשע? זאגט ער, אז יצחק אבינו האט דאס געטון, נאר "כי ציד בפיו", ער זאל קענען מיט דעם מנצח זיין דעם אייבערשטן, ער האט געזאגט: "רבונו של עולם, קוק ווי איך געב פאר עשו וואס ער דארף, איך האב אים ליב אפילו ער גייט נישט בדרך הישר, זאלסטו אונזי העלפן אידן מיט וואס זיי דארפן, אפילו זיי פירן זיך נישט אויף ווי עס דארף צו זיין", עיין שם. זעט מען ווי אזוי צדיקים האבן זיך געפירט מיט זייערע קינדער ווען זיי זענען נישט געגאנגען בדרך הישר.

דער רבי האט געהאט א תלמיד רבי נפתלי זכרוננו לברכה, ער איז געווען פון די צוויי עדות וואס דער רבי האט גענומען פאר'ן תיקון הפללי. וואס דער רבי האט מבטיח געווען: "ווען איך

המשד ויזוק פאר די אידישע שטוב פונעם ראש ושיבה שליט"א

נאך קיינמאל נישט געהערט א "ניין"

אמאל האבן די עלטערן א גערעכטע טענה און אמאל נישט. אמאל דאכט זיך פאר עלטערן אז דער רבי איז מבזה זייער קינד, און באמת איז דער קינד אן עזות פנים; די עלטערן וויסן נישט ווי אזוי צו מחנה זיין, זיי געבן אלעס נאך

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרוייע) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 קאנאדא 438-320-9090 חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך 212-444-9191 / 845-351-0910 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 קאנאדא 4383008080 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370